

Sygn. VUa 27/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Mastalerz

Sędziowie: SSO Magdalena Marczyńska

SSR del. Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku A. H. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zasiłek chorobowy, opiekuńczy i macierzyński

na skutek apelacji wnioskodawczyni A. H. (1) od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 4 czerwca 2014r. sygn. IV U 44/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie „2” (drugim) i poprzedzając go decyzję z dnia 11 grudnia 2013 roku w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni A. H. (1) prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od dnia 2 września 2013 roku do dnia 6 września 2013 roku,

2. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie „3” (trzecim) w zakresie prawa do zasiłku chorobowego i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb., pozostawiając temu Sądowi obowiązek orzeczenia o kosztach postępowania za instancję odwoławczą,

3. oddala apelację w pozostałym zakresie.

Sygn. akt V Ua 27/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...) odmówił ubezpieczonej A. H. (1) prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od dnia 2 września 2013 roku do dnia 6 września 2013

roku i zasiłku chorobowego za okres od dnia 13 września 2013 roku do dnia 23 października 2013 roku, za okres od dnia 25 października 2013 roku do dnia 6 listopada 2013 roku,

Decyzją z dnia 3 stycznia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...) odmówił ubezpieczonej A. H. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 7 listopada 2013 roku do dnia 5 grudnia 2013 roku.

W uzasadnieniach powyższych decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż wnioskodawczynie w okresie niezdolności do pracy wykonywała pracę zarobkową w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Wnioskodawczynie będąc niezdolną do pracy uczestniczyła w postępowaniach kontrolnych prowadzonych przez organa podatkowe w stosunku do podatników obsługiwanych przez wnioskodawczynię.

Pismem z dnia 3 stycznia 2014 roku wnioskodawczynie A. H. (1) wniosła odwołanie od powyższych decyzji oraz od niewydanej jeszcze decyzji w sprawie Nr (...) – dotyczącej zasiłku macierzyńskiego. W uzasadnieniu pisma wskazała, iż uczestnictwo w czynnościach kontrolnych jej klientów nie miało związku z prowadzoną działalnością zarobkową, ani nie było niezgodne z celem zwolnienia lekarskiego. W ocenie wnioskodawczynie czynności przez nią wykonywane były to czynności niezbędne, związane z umożliwieniem instytucjom państwowym przeprowadzenia kontroli.

Decyzją z dnia 4 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...) odmówił ubezpieczonej A. H. (1) prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 26 listopada 2013 roku do dnia 24 listopada 2014 roku.

Pismem z dnia 21 lutego 2014 roku, odpowiadając na odwołanie wnioskodawczynie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniosł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 11 grudnia 2013 roku i 3 stycznia 2014 roku oraz o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 4 lutego 2014 roku. Uzasadniając swoje stanowisko ZUS wskazał, iż zaskarżone decyzje z dnia 11 grudnia 2013 roku i 3 stycznia 2014 roku były prawidłowe, a odnosząc się do odwołania od decyzji z dnia 4 lutego 2014 roku organ rentowy podniósł, iż wnioskodawczynie złożyła odwołanie przed wydaniem decyzji.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 4 czerwca 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt IVU 44/14 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych:

1. odrzucił odwołanie wnioskodawczynie A. H. (1) od decyzji z dnia 4 lutego 2014 roku, sygn. (...),
2. zmienił decyzję z dnia 11 grudnia 2013 roku sygn. (...) w części przyznając wnioskodawczynie prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od dnia 3 września 2013 roku do dnia 6 września 2013 roku
3. oddalił odwołanie w pozostałej części.

Podstawę powyższego wyroku stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

A. H. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą A. w B. polegającą na doradztwie podatkowym.

W dniu 2 września 2013 roku wnioskodawczynie rozpoczęła pracę, przygotowała tekst pełnomocnictwa dla jednego z klientów. Po zakończeniu pracy udała się z dzieckiem do lekarza, który stwierdził konieczność opieki nad dzieckiem w okresie 2 – 6 września 2013 roku i wystawił zaświadczenie lekarskie.

W dniu 4 września 2013 roku do Urzędu Skarbowego zostało przedłożone przygotowane w dniu 2 września pełnomocnictwo dla wnioskodawczynie do reprezentowania podatnika w postępowaniu przed organem podatkowym.

W dniu 13 września 2013 roku wnioskodawczynie stała się niezdolną do pracy z powodu choroby i niezdolność trwała w okresach od dnia 13 września 2013 roku do dnia 23 października 2013 roku, za okres od dnia 25 października 2013 roku do dnia 6 listopada 2013 roku i od 7 listopada 2013 roku do dnia 5 grudnia 2013 roku.

W dniu 26 listopada 2013 roku wnioskodawczyni urodziła córkę.

W dniu 13 września 2013 roku A. H. (1) dostarczyła, jako pełnomocnik A. H. (2) wykonującego działalność gospodarczą pod nazwą (...), do stanowiska (...) Klienta ZUS w T. sporządzone przez siebie pismo oraz pozostałe dokumenty konieczne do kontroli.

W dniu 16 września 2013 roku wnioskodawczyni ustaliła telefonicznie z Inspektorem (...) ZUS termin i miejsce kontroli A. H. (2) - 17 września 2013 roku, na który się nie stawiała.

W dniu 17 września 2013 roku wnioskodawczyni odebrała dokumenty podatnika przedłożone do kontroli, składała wyjaśnienia i uczestniczyła w przesłuchaniu 2 świadków, a w dniu 3 października 2013 roku przeprowadziła pocztą elektroniczną korespondencję z Inspektorem (...) w celu ponownego ustalenia terminu i miejsca kontroli;

W dniu 10 października 2013 roku wnioskodawczyni odebrała zawiadomienie o zamiarze kontroli oraz złożyła wniosek o przeprowadzenie kontroli.

W dniu 18 października 2013 roku wnioskodawczyni dostarczyła do Urzędu (...) Skarbowej w Ł. dokumenty podatnika, którego reprezentowała.

W dniu 21 października 2013 roku A. H. (1) zapoznała się z aktami sprawy podatkowej w siedzibie Urzędu (...) Skarbowej w Ł., natomiast w dniach od 22 października 2013 roku do dnia 25 listopada 2013 roku uczestniczyła w przesłuchaniu 17 świadków jako pełnomocnik podatnika w postępowaniu przed (...) (...) Skarbowej w Ł..

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy i dokumentów załączonych aktach organu rentowego oraz ocenione przez Sąd Rejonowy jako bezsporne stron.

Za istotny dowód Sąd Rejonowy uznał dowód z zeznań wnioskodawczyni.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy odrzucił odwołanie wnioskodawczyni A. H. (1) od decyzji z dnia 4 lutego 2014 roku, sygn. (...), oraz zmienia decyzje z dnia 11 grudnia 2013 roku sygn. 420000/ (...) w części przyznając wnioskodawczyni prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od dnia 3 września 2013 roku do dnia 6 września 2013 roku i oddalił odwołanie w pozostałej części.

Uzasadniając swoje stanowisko Sąd Rejonowy powołał treść art. 6 ust. 1 i art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, stanowiący, że w razie choroby (tekst jedn. Dz. U. 2005/31/267 ze zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, przysługuje zasiłek chorobowy przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby.

Podstawą uprawnienia do zasiłku opiekuńczego jest art. 32 ww. ustawy zgodnie z którym zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki m.in. nad chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat

Dalej Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 cytowanej ustawy - ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy lub w okresie korzystania z zasiłku opiekuńczego, pracą zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

W oparciu o powyższe Sąd Rejonowy wskazał, że prawo do zasiłku ustaje w przypadku realizacji przez ubezpieczonego jednej z dwóch przesłanek: wykonywania pracy zarobkowej lub wykorzystywania zwolnienia niezgodnie z jego celem.

Kontynuując swój wywód Sąd Rejonowy podniósł, iż to w oparciu o powyższe normy Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarzucił wnioskodawczyni, iż w okresach 2 września 2013 roku do dnia 6 września 2013 roku, od dnia 13 września

2013 roku do dnia 23 października 2013 roku, za okres od dnia 25 października 2013 roku do dnia 6 listopada 2013 roku, wykonywała czynności związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, czyli wykonywała pracę zarobkową.

Dokonując oceny całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy uznał, że zarzut ZUS jest niezasadny w części, a mianowicie w części dotyczącej pobierania zasiłku macierzyńskiego za okres od 3 do 6 września 2013 roku.

Zdaniem Sądu I instancji stanowisko ZUS oparte jest na fakcie, iż w dniu 4 września zostało złożone do Urzędu Skarbowego pełnomocnictwo dla wnioskodawczynie. Tymczasem zdaniem Sądu Rejonowego fakt taki byłby wykonywaniem czynności zarobkowych, w sytuacji gdyby wnioskodawczynie w tym okresie sporządziła pełnomocnictwo, przedstawiła klientowi do podpisu i następnie samodzielnie jej złożyła. Tymczasem jak wynika ze złożonych przed Sądem Rejonowym wyjaśnień wnioskodawczynie, pełnomocnictwo zostało sporządzone w dniu 2 września 2013 roku podczas wykonywania obowiązków służbowych. Wizyta u lekarza z dzieckiem miała natomiast miejsce po zakończeniu pracy i wówczas stwierdzono konieczność opieki przez wnioskodawczynię. Faktycznie ta opieka mogła rozpocząć się zatem od dnia następnego czyli od 3 września i trwała do 6 września, a w dniu 4 września uprzednio przygotowane pełnomocnictwo zostało złożone w Urzędzie Skarbowym, jednakże Sąd Rejonowy ustalił, iż nie dokonała tego wnioskodawczynie, a zatem w okresie 3 – 6 września 2013 roku nie wykonywała ona czynności związanych z prowadzoną działalnością zarobkową, przez co nie zaistniała okoliczność przewidziana w art. 17 wyżej cytowanej ustawy zasiłkowej.

Wszystkie te okoliczności zdaniem Sądu I instancji skutkują uznaniem, iż A. H. (1) nie utraciła prawa do zasiłku opiekuńczego za okres 3 – 6 września, a tym samym jej odwołanie jest w tej części zasadne, co skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

Dokonując oceny dalszego zachowania wnioskodawczynie Sąd Rejonowy podniósł, że w okresie 13 września - 25 listopada 2013 roku A. H. (1) wykonywała czynności związane z prowadzoną działalnością zarobkową aktywnie uczestnicząc w postępowaniach kontrolnych przed ZUS i (...) (...) Skarbowej, dotyczących obsługiwanych przez nią podatników i przedsiębiorców.

Tym samym zdaniem Sądu I instancji wbrew stanowisku wnioskodawczynie czynności opisane w stanie faktycznym nie były czynnościami incydentalnymi stanowiącymi jedynie wykonanie czynności publicznoprawnych spoczywających na niej jako przedsiębiorcy, pracodawcy. Czynności wykonywane przez wnioskodawczynię należały zdaniem Sądu Rejonowego do normalnych czynności związanych z doradztwem podatkowym i obsługą podatkową.

Zdaniem Sądu Rejonowego- skoro zadaniem zwolnienia lekarskiego jest doprowadzenie pracownika (poprzez usprawiedliwioną przerwę w świadczeniu pracy) do odzyskania przez pracownika zdolności do pracy, to nie bez znaczenia jest fakt, że w jego trakcie pracownik świadczy pracę dokonując czynności mających niewątpliwie wpływ na jego organizm, na proces leczenia i rehabilitacji.

Sąd Rejonowy wskazał nadto, iż w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 listopada 2002 roku w sprawie III AUa 3189/01 – Pr. Pracy (...) – stwierdzono, iż „adnotacja na zwolnieniu lekarskim o treści: "pacjent może chodzić" nie usprawiedliwia wykonywania pracy przez pracownika, którego taka adnotacja dotyczy. Taki zapis upoważnia go jedynie do wykonywania zwykłych czynności życia codziennego, np. poruszanie się po mieszkaniu, udanie się na zabieg czy kontrolę lekarską”, a zakres czynności dokonywanych przez wnioskodawczynię znacznie przekraczał zakres pojęcia zwykłe czynności życia codziennego”.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd Rejonowy uznał odwołanie od decyzji z dnia 11 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...)i z dnia 3 stycznia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...)za prawidłowe w pozostałej części, a tym samym w tej części podlegające oddaleniu.

Odnosząc się do odwołania od decyzji z dnia 4 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy wskazał, że ustawodawca przewidział możliwość odwołania od decyzji, czyli zaistniałego już aktu normatywnego. Mianowicie wnioskodawczynie w dniu 21

stycznia 2014 roku złożyła odwołanie w sprawie zakończonej decyzją dopiero w dniu 4 lutego 2014 roku, a więc przed jej wydaniem, co skutkuje uznaniem odwołania w tej części za niedopuszczalne, a tym samym jego odrzuceniem w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Rejonowy zmienił decyzję z dnia 11 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...)w części dotyczącej zasiłku opiekuńczego za okres od dnia 3 do dnia 6 września 2013 roku uznając zaskarżoną decyzję oraz decyzję z dnia 3 stycznia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...)za prawidłowe, a tym samym odwołanie w tej części oddalił.

Natomiast odwołanie z dnia 21 stycznia 2014 roku w zakresie w jakim dotyczy decyzji 4 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...) Sąd Rejonowy jako niedopuszczalne odrzucił.

Apelację od powyższego wyroku wniosła wnioskodawczyni A. H. (1) zaskarżając je w całości.

Pismem z dnia 25 lipca 2014 roku skarżąca sprecyzowała, że wnosi o uchylenie orzeczenia i ponowne rozpoznanie sprawy poprzez co najmniej uzupełnienie dowodów i przeprowadzenie środków dowodowych lub zmianę decyzji w sposób przyznający jej zasiłek...”. Zarzuciła, iż organ rentowy nie doręczył jej ani Sądowi zaskarżonych decyzji, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał jej wniosków dowodowych zgłoszonych w odwołaniu oraz nie zawiadomił jej o terminie rozprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest częściowo zasadna i czyni skutek w postaci uchylenia zaskarżonego wyroku w punkcie 3 z powodu nierozpoznania istoty sprawy.

Pojęcie „istoty sprawy”, w rozumieniu [art. 386 § 4 k.p.c.](#), dotyczy jej aspektu materialnego, a nierozpoznanie istoty zachodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu nie odnosi się do tego co było przedmiotem sprawy, a więc gdy sąd zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania lub też zarzutów merytorycznych strony i w swym rozstrzygnięciu nie odniósł się do tego, co jest rzeczywistym przedmiotem sporu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2002r., IV CKN 1298/00, LEX nr 80271).

Nierozpoznanie istoty sprawy zachodzi wówczas, gdy sąd pierwszej instancji nie rozważył wszystkich zarzutów pozwanego dotyczących kwestii faktycznych czy prawnych rzutujących na zasadność roszczenia powoda, pominął merytoryczne zarzuty zgłaszane przez strony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 26.11.2012 r., III SZ 3/12, LEX nr 1232797, wyrok Sądu Najwyższego z 12.11.2007 r. I PK 140/07, OSNP 2009 nr 1-2, poz.2)

Przedmiot rozpoznania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych określa decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W punkcie 3 wyroku Sąd Rejonowy oddalił odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z dnia 11 grudnia 2013r. w zakresie odmowy przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13.09.2013r. do 23.10.2013r. i od 25.10.2013r. do 6.11.2013r. oraz oddalił odwołanie od decyzji z dnia 3 stycznia 2014r. o odmowie przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 07 listopada 2013r. do 5 grudnia 2013r.

Podstawą oddalenia przez Sąd Rejonowy odwołań wnioskodawczyni było stwierdzenie, że wnioskodawczyni w całym okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim tj. od 13 września 2013r. do 5 grudnia 2013r. wykonywała pracę zarobkową, co pozbawia ją prawa do zasiłku chorobowego w myśl art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267 ze zm.).

Stosownie bowiem do art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Z przepisu tego wynikają dwie niezależne przesłanki utraty prawa

do zasiłku: 1) wykonywanie pracy zarobkowej w okresie niezdolności do pracy; 2) wykorzystanie zwolnienia w sposób niezgodny z jego celem. Do utraty prawa do zasiłku wystarczy zaistnienie jednej z nich.

W kwestii wykładni pojęcia "wykonywanie pracy zarobkowej", mającej zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia, czy wskazane w decyzji organu rentowego i potwierdzone w ustaleniach faktycznych przyjętych w podstawie zaskarżonego wyroku czynności skarżącej stanowiły taką pracę, należy wskazać, że orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjmuje wąską wykładnię przesłanki utraty prawa do zasiłku chorobowego, uznając zasadniczo, że wszelka aktywność zarobkowa w okresie pobierania zasiłku powoduje taki skutek. Sąd Najwyższy uznaje jednak, że od tej zasady mogą istnieć odstępstwa uzasadnione zwłaszcza sporadycznym i formalnym charakterem czynności ubezpieczonego lub ich niezbędną dla kontynuacji działalności gospodarczej, jak niektóre czynności związane z zatrudnianiem pracowników, opłacanie czynszu itp. Możliwość uznania, że nie dochodzi do utraty prawa do zasiłku chorobowego, w przypadku aktywności zmierzającej do osiągnięcia zarobku w czasie pobierania tego zasiłku, występuje jednak tylko wówczas, gdy ma ona charakter incydentalny i wymuszony okolicznościami (zob. wyrok z dnia 15 czerwca 2007 r., II UK 223/06, OSNP 2008 nr 15-16, poz. 231). Stanowisko dopuszczające tego rodzaju wyjątki jest już wyraźnie ukształtowane w orzecznictwie (wyroki Sądu Najwyższego z: 17 stycznia 2002 r., II UKN 710/00, OSNP 2003 nr 20, poz. 498; 7 października 2003 r., II UK 76/2003, OSNP 2004 r. nr 14, poz. 247; 20 stycznia 2005 r., I UK 154/04, OSNP 2005/19/307; 9 października 2006 r., II UK 44/06, OSNP z 2007 nr 19-20, poz. 295; 15 czerwca 2007 r., II UK 223/06, OSNP 2008, nr 15-16, poz. 31; 11 grudnia 2007 r., I UK 145/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 28; 6 lutego 2008 r., II UK 10/07, OSNP 2009, nr 9-10, poz. 123; 5 czerwca 2008 r., III UK 11/08, OSNP 2009, nr 21-22, poz. 292; 3 października 2008 r., II UK 26/08, LEX nr 513018; 6 maja 2009 r., II UK 359/08, LEX nr 509046).

Sąd Rejonowy uznał, że wnioskodawczynie w czasie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywała pracę zarobkową, gdyż uczestniczyła w postępowaniach kontrolnych przed ZUS i (...) (...) Skarbowej, dotyczących obsługiwanych przez nią podatników i przedsiębiorców. Głównym argumentem Sądu Rejonowego był fakt uczestniczenia przez skarżącą w okresie od 22 października 2013r. do 25 listopada 2013r. w przesłuchiowaniu 17 świadków jako pełnomocnik płatnika przed (...) (...) Skarbowej w Ł.. Ustalenia te są w części sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Skarżąca zaprzeczyła, aby w okresie od 14 września 2013r. do dnia 6 listopada 2013r. wykonywała działalność zarobkową. Przyznała, że w istocie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim brała udział w kontroli przeprowadzonej przez ZUS, ale wszelkie czynności, które były przez nią w ramach kontroli wykonywane tj. składanie dokumentów, wyjaśnienia, obecność przy przesłuchaniach świadków, konsultowała z lekarzem, trzymając się ściśle jego zaleceń. W czynnościach tych – jak podniosła - uczestniczyła po uprzednim poinformowaniu pracowników ZUS o fakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim, którzy także stwierdzili, że zwolnienie lekarskie w żaden sposób nie koliduje z możliwością uczestniczenia przez nią w kontroli. Zdaniem wnioskodawczynie branie przez nią udziału w kontroli prowadzonej przez ZUS, nie jest prowadzeniem działalności zarobkowej, a jedynie wymuszonym okolicznościami wypełnianiem czynności formalnoprawnych jakie spoczywają na niej jako przedsiębiorcy wobec kontrolujących. Wnioskodawczynie w odwołaniu na okoliczność nie prowadzenia działalności zarobkowej podczas przebywania na zwolnieniu lekarskim wniosła o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków: S. G., J. Ł., K. S., D. S., J. B., A. K., M. W., E. Z., M. K., M. D., A. C.. Sąd Rejonowy w ogóle nie rozpoznał zgłoszonych przez skarżącą wniosków dowodowych w sprawie, tak jakby ich nie było i nie odniósł się do nich także w pisemnych motywach uzasadnienia.

Z kolei w okresie od 7 listopada do 25 listopada 2013r. wnioskodawczynie w związku z porodem przebywała w szpitalu, a zatem nie mogła w tym czasie brać udziału w postępowaniu kontrolnym, jak to ustalił Sąd Rejonowy. Co więcej nawet organ rentowy nie kwestionował faktu nie prowadzenia przez nią w tym okresie działalności gospodarczej. Podstawą odmowy przyznania wnioskodawczynie prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 7 listopada 2013r. do dnia 5 grudnia 2013r., czego Sąd Rejonowy nie zauważył, nie był fakt prowadzenia przez nią działalności zarobkowej, jak to bezpodstawnie przyjął, lecz zaniziona podstawa wymiaru składki na to ubezpieczenie w miesiącach wrzesień, październik listopada 2013r. Sąd Rejonowy do tej kwestii nie odniósł się w jakikolwiek sposób.

Pominięcie wszystkich wniosków dowodowych skarżącej spowodowało, że Sąd Rejonowy nie ustalił w sposób prawidłowy i pełny materialnoprawnej podstawy rozstrzygnięcia, co czyni konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku w punkcie 3 na podstawie art. 386 § 4 k.p.c.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi zawnioskowane przez skarżącą w odwołaniu dowody, a następnie ustali w ilu i jakich kontrolach brała udział skarżącą, czy te kontrole dotyczyły prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, czy też brała w nich udział jako pełnomocnik swoich klientów (jakich), gdzie odbywały się kontrole (czy w siedzibie jej firmy, czy też w siedzibach firm klientów), na czym polegał udział skarżącej w kontrolach, czy informowała kontrolerów o fakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim, jakie było stanowisko kontrolerów w tym względzie, czy czynności w których brała udział skarżąca mieszczą się w zakresie prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, czy za ich wykonanie otrzymała wynagrodzenie, czy udział w kontroli nie sprzeciwiał się celowi zwolnienia lekarskiego, jakie były zalecenia lekarskie w związku z przebywaniem skarżącej na zwolnieniu lekarskim. Ponadto Sąd ustali jaka powinna być wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie chorobowe skarżącej w miesiącach wrzesień, październik, listopad 2013r. i wypowie się, czy skarżąca – jak podnosi organ rentowy - uiszcza składki na ubezpieczenie chorobowe w tym okresie od zaniżonej podstawy wymiaru wysokości.

Trafnym jest też zarzut apelacji co do braku podstaw pozbawienia skarżącej prawa do zasiłku opiekuńczego w dniu 2 września 2013r. Stosownie do treści art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu **zwolnionemu od wykonywania pracy** z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat. Z zeznań wnioskodawczynie wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego nie wynika, aby do lekarza z chorym dzieckiem udała się dopiero po zakończeniu pracy w dniu 2 września 2013r. Skarżąca zeznała, iż w pracy tego dnia była li tylko w godzinach rannych i po otrzymaniu telefonu, że jej dziecko źle się czuje przerwała pracę i niezwłocznie udała się z dzieckiem do lekarza. W dniu 2 września 2013r. skarżąca otrzymała od lekarza zwolnienie z pracy w związku z koniecznością sprawowania opieki nad chorym dzieckiem i do pracy już nie wróciła. Przerwanie przez skarżącą pracy w dniu 2 września 2013r. i zwolnienie ją przez lekarza od dalszego jej wykonywania w tym dniu w związku z koniecznością opieki nad chorym dzieckiem do lat 14 spełnia przesłanki art. 32 ust1 pkt 2 cytowanej wyżej ustawy. Oznacza to, że skarżącej przysługuje prawo do zasiłku opiekuńczego za cały czas sprawowania opieki nad dzieckiem tj. za okres od dnia 2 września 2013r. do 6 września 2013r. Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekła jak w punkcie 1 wyroku.

Pozostałe zarzuty apelacji są chybione. Wnioskodawczynie została w sposób prawidłowy zawiadomiona o terminie rozprawy w dniu 22 maja 2014r. na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2014r., w której osobiście uczestniczyła. Ustne zawiadomienie stawających na rozprawie stron o terminie kolejnej rozprawy, zwalnia Sąd z obowiązku zawiadomienia pisemnego. Sąd nie ma też obowiązku zawiadamiania stron o terminie publikacji wyroku. To na stronach spoczywa ciężar dbałości o swoje interesy, a co za tym idzie dowiedzenia się o wynikach rozprawy, w której z takich czy innych względów nie uczestniczyli.

Co do odwołania od decyzji z dnia 4 lutego 2014r., to należy stwierdzić, iż Sąd Rejonowy zasadnie je odrzucił, gdyż w dacie jego wniesienia tj. w dniu 3 stycznia 2014r. zaskarżona decyzja nie została jeszcze wydania. W chwili wniesienia odwołania brak było zatem przedmiotu zaskarżenia, co czyni takie odwołanie niedopuszczalnym. W tym zakresie zatem apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.